

POSTANOWIENIE

Dnia 17 października 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Piotr Górecki /spr./,

Sędziowie: SA Marek Górecki, SA Jacek Nowicki,

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2014 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **A. B.**

przeciwko **(...) w W.**

o ustalenie

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Zielonej Górze dnia 14 sierpnia 2014 r.

sygn. akt I C 355/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

M. Górecki P. Górecki J. Nowicki

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Zielonej Górze odrzucił pozew. W uzasadnieniu stwierdził, że powód wystąpił o ustalenie bezskuteczności wykluczenia z partii politycznej. Sąd Okręgowy odrzucił pozew wobec niedopuszczalności drogi sądowej w tej sprawie.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniósł powód, domagając się uchylecia zaskarżonego postanowienia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie uznać należało za bezzasadne.

Zgodnie z art. 199 § 1 ust. 1 Sąd odrzuci pozew jeżeli droga sądowa jest niedopuszczalna. Powód domagał się „ustalenia, że wykluczenie z (...) jest bezskuteczne”. W art. 1 k.p.c. zawarto definicję sprawy cywilnej. Według kryterium materialnoprawnego sprawami cywilnymi są te sprawy, w których stosunki prawne stron układają się na zasadzie równorzędności podmiotów i ekwiwalentności świadczeń, co za tym idzie, są one już ze swej istoty sprawami cywilnymi. W tym rozumieniu sprawy cywilne to sprawy z zakresu prawa cywilnego, rodzinnego i opiekuńczego oraz prawa pracy. Według kryterium formalnego sprawami cywilnymi są te sprawy, które nie ze swej istoty, ale z woli ustawodawcy zostały poddane właściwości sądów powszechnych i Sądu Najwyższego (J. Bodio, Komentarz aktualizowany do art.1 Kodeksu postępowania cywilnego, Lex Omega).

Sąd odwoławczy podziela stanowisko Sądu Okręgowego, co do niedopuszczalności drogi sądowej w tej sprawie. Ustawa o partiach politycznych wskazuje przypadki (enumeratywnie), w których następuje kontrola sądu nad

działalnością partii politycznych (art. 12,14, 34 b ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. Dz.U.2011.155.924 j.t.). Nadto z art. 9 ust. 1 pkt. 2 wskazanej ustawy wynika, że statut partii politycznej określa jej cele, strukturę i zasady działania, a w szczególności sposób nabywania i utraty członkostwa. W związku z tym przyjąć należy, że do samorządnej działalności organów partii politycznej należy decydowanie o utracie członkostwa w partii, w oparciu o stosowne przepisy statutowe. Załączone przez skarżącego dokumenty (k.5-8) wskazują, że wyczerpał on tryb zaskarżenia odwołując się do Krajowego Sądu Partyjnego (...) i orzeczenie z dnia 12 czerwca 2014 r. jest „ostateczne i nie podlega zaskarżeniu”. Stosunki między partią polityczną a jej członkiem, sprowadzające się do oceny zasadności usunięcia z partii, nie należą do sfery cywilno-prawnej, a zatem nie mogą być rozpoznawane na drodze procesu cywilnego.

W tym stanie rzeczy zażalenie podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

M. Górecki P. Górecki J. Nowicki